

Život nakon diplome

.....

Stojim na semaforu čekajući da se upali zeleno svjetlo, nervozno pogledavam uokolo da slučajno ne udarim kojeg prolaznika te se istovremeno trudim ostati stajati čvrsto na zemlji, s obzirom da mi je u jednoj ruci invarska letva za precizni nivelman, u drugoj nivelmanska papuča, a održavanje ravnoteže uvijek mi je bilo slaba točka. Uz svu moju muku, kraj mene prolazi neka draga baka vodeći unučića za ruku i govoreći mu: »Vidiš, maleni, moraš biti dobar i puno učiti da bi završio dobru školu pa da kasnije ne moraš nositi letve uokolo i puno raditi.« Malac je otišao uvjeren kako mora učiti da ne bi poslije u životu nosio letve, a mi smo nastavili mjeriti nadajući se da ćemo nakon faksa dobiti priliku krenuti nekim svojim putem, slijedeći svoje želje, s letvama ili bez njih.

Uvijek su nam svi pričali da moramo biti marljivi i uzorni učenici da možemo upisati željenu srednju školu, nakon nje faks, a onda trebamo redovito polagati ispite bez puno zabušavanja i divljenja kojekakvim čudima oko fakulteta i bez istraživanja najnižih cijena kava i piva umjesto nastavne literature. Sa svim tim uputama, možda pokojim skretanjem u krivom smjeru, došli smo do kraja, do diplome. I što sada? Osjećaj ushita, postignuća, slaviš, dolaziš k sebi i... Nitko nam nije rekao što bismo točno morali raditi nakon što dobijemo taj, toliko željeni, papir u ruke. Shvaćamo da smo bili gadno nasamareni kad su nam govorili da puno učenja znači i bezbrižan život poslije. Tek sad treba zasukati rukave, prisjetiti se svega naučenog i pokušati to ugraditi u posao, istraživanja, napredak. Kako, gdje, zašto? To ćemo morati otkriti sami, a da bismo vam pokazali da ima još takvih koji su se pitali što nakon diplome, u sljedećih nekoliko redaka donosimo par kratkih pogleda na prve dane prakse u stvarnom životu, izvan granica fakulteta.

.....

Ovako, ako mene pitate, gledajući sve skupa, nisam baš zadovoljan. Kao student radio sam na raznim poslovima, od onih najjednostavnijih »snimačina« i vektorizacija pa do tunelogradnje i mostogradnje (i za sve to bio lijepo plaćen). U međuvremenu, kako se bližio dan diplome, dogodio se niz nepovoljnih događaja u geodeziji. Prvi je blisko povezan s cjelokupnim stanjem u zemlji, kriza je zahvatila i građevinu, a time i geodeziju. Drugi događaj povezan je uz »Bolonju«. Prema mom sudu, sada diplomira znatno više ljudi, a kao što sam već rekao, posla ima na kapaljku. Sve to rezultiralo je činjenicom da je više od 100 diplomiranih inženjera geodezije na HZZ-u. Kada sam ja diplomirao, bilo je potrebno uzeti listu geodetskih firmi na području Grada Zagreba, Zagrebačke županije i Karlovačke županije te telefonirati i moljati za posao. Nakon više od stotinu poziva, javila mi se tvrtka GEOANDA d.o.o. s kojom sam potpisao ugovor od godinu dana. Bilo bi drsko požaliti se na posao (s obzirom da sam dobio redovitu plaću i uopće bio zaposlen), ali moram reći da geodetski baš i nisam napredovao. Izvođenje plinovoda i nije baš najzanimljiviji posao, to je jedan klasičan, šablonski geodetski projekt koji vas uvuče u jednu dosadnjikavu rutinu. Nakon godinu dana istekao mi je ugovor, a šef, kojeg iznimno poštujem, nije mi mogao produžiti ugovor jer više nije bilo posla ni za zaposlenike koji su zaposleni na neodređeno. Pauzirao sam mjesec dana nakon otkaza i mentalno se pripremao na novi niz poziva, ali tada je izašao natječaj za mjesto nastavnika stručnih predmeta u Graditeljsko-geodetskoj školi u Osijeku. Dobio sam posao, potpisao ugovor na neodređeno. Prije 6 i pol godina kada sam počeo studirati, nikada ne bih rekao da ću predavati u srednjoj školi, ali eto, čudni su životni putevi. Naglasio bih da mi je samim time što sam potpisao ugovor na neodređeno, puno lakše u svakodnevnom odrađivanju zadaća jer čovjeku je u nekim momentima života najbitnija dugoročnija financijska sigurnost. Dakle, o poslu nastavnika mogu reći samo najbolje: puno je manje stresa, posao je zanimljiviji, radni su uvjeti dobri i stacioniran sam u jednom gradu. Na kraju bih poželio sreću svim geodetima koji u ovom trenutku traže posao ili će ga uskoro tražiti. Nadam se da nas očekuju bolja vremena.

Alen Junašević, mag. ing. geod. et geoinf.

Prije nego što sam upisao fakultet, nije bilo nijednog nezaposlenog geodeta na burzi, a kružile su priče da će ti tadašnji dekan pomoći ako ne nađeš posao u par mjeseci. Tako je bilo prije 7 do 8 godina, no kako sam se približavao kraju faksa, situacija se znatno mijenjala i pronalazak posla bio je sve teži i teži.

Nakon što sam završio faks, dobio sam priliku da volontiram u Gradu Zagrebu u trajanju od godine dana. Iako mi to nije zvučalo pretjerano zanimljivo, tješila me činjenica da zbog tog imam velike šanse da će me primiti za stalno. U ovoj varijanti volonterskog ugovora Grad plaća zdravstveno i mirovinsko osiguranje, a od burze dobivam financijsku naknadu za rad.

Radim u Odjelu za izgradnju i rekonstrukciju cesta i objekata javnog gradskog prijevoza te radim na poslovima od idejnog projekta, preko izrade PGP-a, ishoda lokacijske dozvole, parcelacijskog elaborata, procjene zemljišta do rješavanja imovinsko-pravnih odnosa. Nakon što se riješi sva papirologija, koja za svaki projekt traje po nekoliko godina zbog strašno sporog i kompliciranog sustava, kreće se u gradnju gdje sam geodetski nadzor od strane investitora.

Posao je vrlo zanimljiv, a pogotovo zato što, osim uredskog posla, ima dosta terenskog rada. Glavni projekti na kojima sam radio tijekom volonterskog ugovora bili su: izgradnja 3. trake na Slavonjskoj aveniji, izgradnja novog tramvajskog perona u Zapruđu, izrada parcelacijskog elaborata i elaborata procjene za izgradnju novog rotora Remetinec, a sad se pripremam za geodetski nadzor na izgradnji Radničke ceste (od Vukovarske do Heinzlove) koja će se graditi tijekom ovog ljeta.

Uglavnom, mogu reći da sam prilično zadovoljan s poslom i radnom atmosferom u svom odjelu i nadam se da će me primiti za stalno.

Hrvoje Mahović, dipl. ing. geod.

Diplomirao sam u ljeto 2011. godine te isto iskoristio za odmor i provod – nagradu za pet godina studija te vrijeme za donošenje »važnih« odluka – poput onih što, gdje i kako raditi u životu. Sredinom rujna postao sam zaposlenik tvrtke Geofoto d.o.o. u Zagrebu, a svoje radne obaveze izvršavam na Odjelu kartografije. Kao mladi kartograf, našao sam se u više manjih i većih projekata tvrtke, a posebno mi je drago da svoje znanje mogu obogatiti sudjelovanjem na međunarodnim projektima što od mene zahtijeva značajno širenje znanja u geodeziji i geoinformatici, ali i drugim srodnim znanostima. Geodezija u praksi za mene je vrlo dinamična, a od zaposlenja zaista nisam iskusio monotoniju poslovnog života, prvenstveno zato što svaki novi radni dan za mene predstavlja učenje, aktivno sudjelovanje u poboljšavanju izvedbe projekata na kojima radim, a sve u zanimljivom okruženju suradnika.

Studentski dani za mene su sada prošlost kojoj se često vrlo rado vratim u mislima. Ipak, moj život kao život mladog zaposlenika podjednako je dinamičan kao život studenta, a novi životni izazovi vuku me naprijed. Zato, nema mjesta strahu, nego hrabro prema ostvarivanju ciljeva!

Marijan Grgić, mag. ing. geod. et geoinf.